

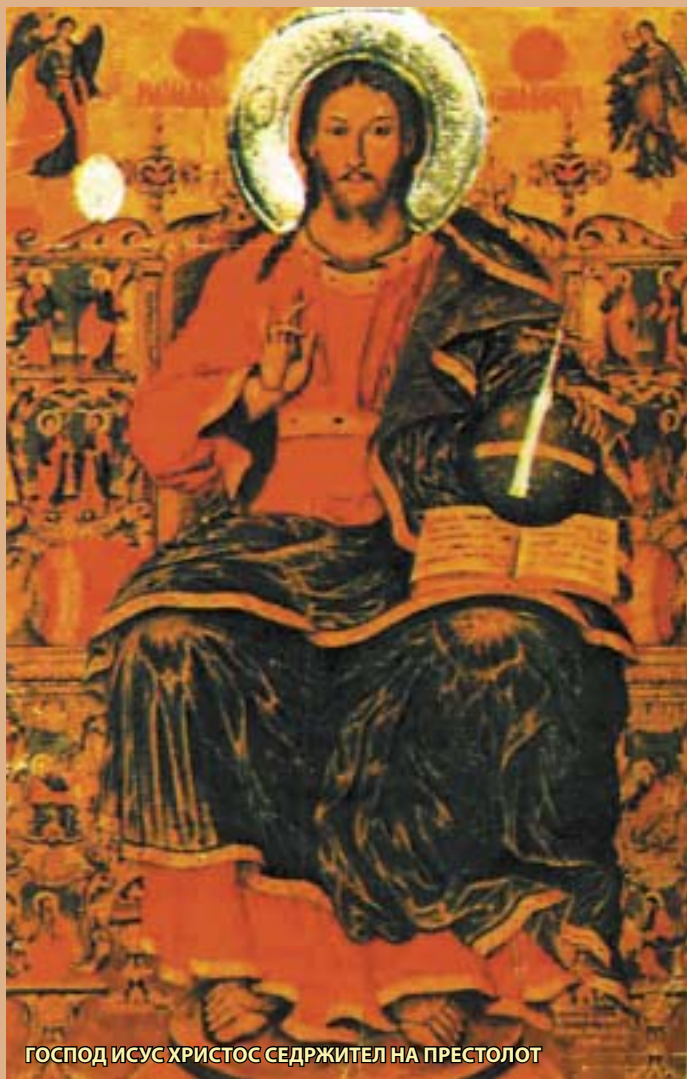
За да се состави "Химната кон Богородица", "за да се сплете тој пофален венец, авторот обилно берел цвеќе од богатата градина на Светото Писмо, од црковната историја и делата на светите отци". (Бес. отец Димче Бојковски, Ск. 2004 г.)

Мисијата на Божјата Мајка, "Нејзината мисија, драги браќа и сестри, не е завршена, и таа ќе трае додека светот векува... Нејзината молитва пред Бога и Нејзиниот Син Исус Христос ќе биде сè посланка кон крајот на светот. Времето се исполнува, страдањата се умножуваат, лажните учители, пророци и владетели на темнината како да почнаа да маршираат низ светот. Каде му е крајот на светот доколку сè поприсно не се доближува до изворот на Светлината, да се најде под закрила на молитвите на Пресвета Богородица и светиите Христиви...!". (Бес. прота Драги, Ск. 2004 г.)

Божјата Мајка му даде живот на светот и преку Неа во светот влезе нов живот, нова радост. "На радоста Пристаниште, единствено Тебе секоја радост Ти прилега" - се пее во Благодарствениот канон.

За време на Акатистот се пее и "Благодарствениот канон кон Пресвета Богородица". Овој канон е Химна со која ги воспеваме, ги благословуваме, ги фалиме Божјата Мајка и Бог, Нивните дела и чуда. На Пресвета Дева Која го

Зборовите "слаткомирисен Крину" во мислите нè враќаат и нè потсетуваат на зборовите искажани во книгата на Стариот Завет "Песна над песните": "Она што е крилот меѓу трњето, тоа е мојата возљубена меѓу момите". Да, таква е Пречиста Дева, различна од сите човечки ќерки на светот. Отецот Небесен ја одреди Неа за Мајка на Својот Син, Неа, Која е безбрачна Невеста, Која како Крино меѓу трњето сјае со својата добрина, како најубаво Цвете со

ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС СЕДРЖИТЕЛ НА ПРЕСТОЛОТ

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

"...ТРНОВИОТ ВЕНЕЦ БОЖЕСТВЕН СО КРВТА ТВОЈА СЕ НАТОПИ!"

роди Благомирисот - Единствениот Цар со нежни зборови ѝ повикуваме: "Цвету невенлив, радувај се; единствена расцветана Јаболкнице благомирисна, радувај се; Ти, Која благомирисот го роди - Царот Единствен, радувај се; Неискусобрачна, спасение на светот! Ризницо на чистотата, радувај се; заради Која од падот наш станавме, радувај се; слаткомирисен Крину, Владичице, кој на верните им мириса, Ти, Кадило благоухано и Миро скапоцено!"

прекрасен мирис. Создателот ја зеде Неа од светските долини, како најчист Крино, се всели во Нејзината утроба и се роди. Затоа, Таа навистина е слаткомирисен Крино "зашто блеска со чистотата и со девството".

Бидејќи Пресвета Дева Марија е секогаш Дева, Вечна Дева, уште се нарекува и Цвете несвенливо. Светото име на Богородица го прославуваме со песна: "Ќе ја отворам устата моја и таа со Дух ќе се исполни, и Слово ќе ѝ прос-

лавам на Царицата Мајка, силно ќе торжествувам и ќе воспеем радувајќи им се на чудесата Нејзини". Ја молиме за нашето спасение, за спасението на нашите души: "Пресвета Богородице, спаси нè!" Затоа Светата црква ја нарекува Духеспасителка.

ЧИСТИТЕЛКА НА СВЕТОТ

Во истиот Канон се обраќаме кон Неа како кон Христова Книга одухотворена, утврдена од Духот, преку Која

се разреши прамајчинската клетва, кон Богоневеста Која всушност е Адамово обновување, адско усмртување, бидејќи го роди Христос, (новиот Адам), за спасение на стариот Адам и на целиот свет. Во оваа Химна, кон Неа се обраќаме и како кон Сенепорочна, Палата на Царот на сè, Престол огнен на Седржителот. Богородица Која е жив и неисцрпен извор ја молиме да им помогне на Нејзините песнословци, да ги утврди во духовен собор и

со венци на Божествена слава да ги удостои. Наречената "Нескверна брачна Одајо на Словото", како најсветло Утро, како најсветло Сонце, Го носеше Христа во Својата утроба и стана живеалиште на Светлината. Мракот го снема, ги снема и мрачните бесови. Богородица е како Порта која Словото дојде. Со тоа адската врата е скршена и Богоневестата стана Божествена врата на спасените. Таа го роди вистинскиот Законодавец, Кој ги исчистува беззаконијата на сите, и Таа стана Чистителка на светот. Преку Неа светот се обожи и ја воспеваме како Длабочина и неизречена Височина.

Затоа, празнувајќи го овој Божествен и сечесен празник, ги повикуваме луѓето да дојдат и да ја слават Богомајката зашто "Од Неа родениот Бог Го славиме!" Пречистата Владичица ги поврзува небсниот и земниот свет и затоа ја воспеваме како Патека Небесна по Која Бог се симна, како Мост по кој минуваат луѓето од земјата на небото. Таа ги преведува луѓето од смрт кон живот. А бидејќи Синот Божји се воплоти од Неа, со тоа "се отвори влезот во небесното царство за сите оние кои веруваат". Значи, сите тие влегуваат таму со помош и по молитвите на христијанската Застапница. Таа го надминува знаењето на премудрите и како благодатна роса во утринска зора го озарува умот на верните. Ги надминува небесата, темел е на земјата и крепост на човештвото. Затоа на Неа, на Севоспеаната Богородица Дева, Која нераклетениот Венец го исплете за светот, ѝ восклицуваме: "Радувај се, Пречиста, Крепост и Засолниште човечко, Место на слава сесвета, на адот умртвување, пресветла брачна Одајо; ...Радост на ангелите,... Ти преславна и милозвучна, за Која торжествено се зборува; ...". Поткрепени од Нејзината необична сила, ја воспеваме како густа и неисечлива гора која е богата со Дух, како свекник и стомна што е полна со манна,... украс на апостолите. Таа го изгасна многубожечкиот пламен. Воспевајќи ја како густа и неисечлива гора, ќе се сетиме на 67-от псалм од Св. пророк цар Давид, во кој стои: "Гората Божја е гора богата, гора

цврста, богата; зошто вие, гори високи, завидливо ја гледате гората, на која Бог благоволи да живее?" Пресвета Дева всушност е таа гора која Му е мила на Бог. Тоа е таа гора која Светиот Дух ја освети, па му омиле на Бог овде да живее. Ете, таа е богатата гора која е оросена со благодетта на Светиот Дух. Затоа и ѝ припаѓа името Благодатна. Таа е непресушен извор на животна вода и ја воспеваме како продуховена Трпеза, Која Лебот животен (Христос) Го смести во Себе. Таа Го роди непорочниот Јунец, Го роди Агнецот Божји Кој го зеде на Себе гревот на светот. Затоа на Богородица во "Благодарствениот канон" ѝ пееме: "Ра-

телите за доброто на сите луѓе. На Богородица Која Го роди Дарителот на животот, Богоневестата, "Жезол таинствен", Која несвенливиот Цвет Го расцвета, ѝ пееме: "Радувај се, Колеснице на Сонцето духовно, Лозо вистинита,... Радувај се, Владичице, со радоста Твоја се исполнуваме и живот наследуваме!" Божјата Мајка е над сите бестелесни сили.

МАЈКАТА НА НАШИОТ БОГ

Преку песната "Достојно е" (која ја пееме пред пеењето на Благодарствениот Канон), ја величаме Присноблажената и Пренепорочна и Мајка на

пееме: "Благоглаголивиот јазик е немоќен, Владичице, да Ти песнослови, зашто повисоко од серафимите си се вознела, раѓајќи Го Царот, Христос. Него моли Го, од секоја болест да не избави сега нас, кои верно Ти се поклонуваме". Таа е восталувана во сите краишта на светот. Го исполни светот со добротворство, ги израдува и небесата, и ја спаси земјата. Со Неа се надеваме дека ќе го достигнеме небесното Царство. Таа е извор на милосрдност. Не застапува пред Бога и го преродува нашиот живот. Ја молиме да не спаси од бедата во која пропаѓаме, да ни помогне во несреќите, да не направи наследници на славата и нашите имиња да бидат напишани во Книгата на животот. Таа е слава на луѓето. Светот се обновува и соживува преку Неа. Најсилен впечаток во Благодарствениот Канон остава онаа песна во која се пее: "...Трновиот венец Божествен со крвта Твоја се натопи!" Овде доаѓа до израз Нејзината неизмерна љубов кон Бога и човештвото. Иако љубовта е скриена во срцата на луѓето, сепак таа не може да се скрие. Таа најсилна се покажа во срцето на Бога и на Божјата Мајка. Нејзиното срце е срце на љубовта во која има љубов за луѓето од цел свет. Тоа срце е исполнето со милост, смиреност, милосрдност, молитва за спасение на светот, за спасение дури и на оние кои почитувајќи ја својата морално расипана и огрешена волја, на ваквата љубов ѝ одговорија со најголемо зло и неблагодарност. Го осудија Господ, Нејзиниот Син, со најтешка смрт, со распнување на крст. Онаа, во Која престојуваше Владиката на сета твар, Онаа Која Го роди Патот на животот и спречи светот да пропадне во гревовен потоп, со Своите благословени и невини очи Го гледаше Својот Син како крвави и како на Крстот ги спростре Своите Пречисти невини раце за растурените чеда Божји да ги собере во едно, сите да ги повика во соединение на љубов, вера и мир во светот.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд

дувај се Агнице, Агнецот Божји што Го роди...". Го воспеваме и Создателот: "Превоспеан од отците, Господи и Боже, благословен си!" Го славиме Лекарот, Спасителот и Животодавецот Господ Исус Христос. Упатуваме молитви кон Пресвета Троица и кон свети-

нашиот Бог, како почесна од херувимите и неспоредливо пославна од серафимите, која нетлено Го родила Бога Словото. Преку Неа Го познавме Синот Божји, Господ Исус Христос. Преку Неа меѓу нас се јави Божјата сила. Затоа во Благодарствениот канон ѝ